

meşhur DO düzeni varya... Teller başka ama notalar aynı. Bir turuncu, bir mor, bir mavi, bir gri, bir yeşil, bir kahverengi, bir penbe... Hepsi aynı koyulukta... Yani siyah-beyaz fotoğrafları çekildiği zaman, kâğıdın aklığını aynı derecede kirletecekler... Ne biri koyu, ne öteki açık olacak. İlk bakışta görünen bu olay EN ZOR RESİM DERSLERİNDEN biridir. Tecrübesi bedava değilse de... Yıkım değil. Hodri meydan. Tekrar ediyorum:

BİR TURUNCU
BİR MOR
BİR MAVİ
BİR GRİ
BİR YEŞİL
BİR KAHVERENGİ
BİR GÜL KURUSU
BİR LIMON KÜFÜ
BİR PIŞMIŞ AYVA RENGİ

Bunları bir daktilo kâğıdı boyunda boyayın. Yanyana geldikleri zaman aynı koyulukta iseler, hiç şaşmadan en yakın resim okuluna yazılın. Müzikte iyi kulak nasıl belirli ölçülerle anlaşılıyorsa, resimdeki de böyle işte... Kim demiş RENKLER MÜNAKAŞA EDİLMEZ diye. Kim demiş, renklerin kuralı olmaz diye. Öyle bir var ki, top gibi... Başı bozuk renk aktarlarda bol, biz ona boya diyoruz.

Boyayı renk yapma sanatına Resim derken, boyaya eklenen ressam tecrübesine, sabrına, bilgisine güveniyoruz. Bir salkım üzüm, bir bardak şaraba ne kadar benzerse, ressam eli değmiş renk boyaya o kadar benzer. İnsan elinin değdiği her yerde, bu EMEKLERİN BİRBİRİNE EKLENEREK büyümesini arıyoruz. Ve bunun adına Kültür - Uygarlık diyoruz.

İnsan zekâsının irili ufaklı halkaları, kıvılcımları, buluşları, katkılarıyla uzuyor bu müthiş zincir.

Resim alanında uzayan zincire çocuk resminin katkısı, eki ya da tuzu ne olabilir?

Çocuk resimleriyle çocuksuyu ayrı değil bir çift ikiz kardeş gibi izleyelim. Çocuk resimleri ve çocuksu Dünya yaşında. Her ikisi de vardı. Ama bu ikisi değer olmak şöyle dursun, DEĞERSİZLİK anlamı yüklenmişlerdi.

— Bırak Allahaşkına... Çocuk işi bu, çocukça, ahmakça, budalaca... Deyip geçilirdi. Son elli yıl içinde bu yargı değişti.

— İşinizin en çok beğendiğim tarafı çocuksu yanı. Çocuk ruhunu yitmediğiniz için ne kadar öğünseniz yeridir.

— Bu sadelik, bu safiyet, bu dirilik, bu cesaret, bu dobra dobra konuşma gücüne ancak çocukta rastlanır.

*Yarap! Gökyüzünde bir yerde saklı
 çocukluğumuz*

*Dokunma, Nasılsa unutmuşuz
 Dokunma.*

Sımsıkı kapalı dursun

Senin sırrın

Bizim çocukluğumuz

Ve CİNNET...

*ötedenberi kapı
 komşumuz.*

Çocuksuyu, kovalarken yolumuza deli de çıkıyor, sarhoş da çıkıyor, dahiler çıkıyor, hele hele günümüz resim ve heykel sanatını allak bullak eden VAHŞİ KABİLE SANATI çıkıyor.

Bundan 75 yıl önce bir RODİN için çocuksu bir değer ölçüsü olamazdı.